

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæ aliæ oues?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83011)

igitur non est intelligendum Apostolum hoc modo intelligere
hac infinitum siquidem pastores sumus qui Ecclesie presumus
ad imaginem boni pastoris?

VERSUS 14. & 15.

Ego sum pastor bonus: & cognosco
meas, & cognoscunt me mea. Sicut
nouit me Pater, & ego agnosco Pa-
trem: & animam meam pono pro
ouibus meis.

QVÆSTIO I.

Quomodo cognoscat oues?

§. 1. Ignorat ouium faciem Mercenarius, raro enim
visit. Non est enim illi cura ouium salus.
Agnoscit pastor bonus, quia per eum, & in eo viuunt.
Eum oues vicissim cognoscunt, amicitie enim & fa-
miliatatis est cognitio. Cognitione non modo appro-
bationem, affectionemque significat hoc loco, sed præci-
pue prouidentiam, quâ omnia ouibus euentura præ-
sciunt, & rationem eas tuendi constituit. Cognoscunt
autem Christum oues fide, non eo modo quo cogno-
scuntur: nam multi nesciunt se oues esse, sed Dei mi-
sericordiâ sunt oues.

§. 2. Diuinitatem, & cum patre æqualitatem
cognitionis paritas demonstrat. Deum enim eo mo-
do cognoscere, quo cognitus est, nemo potest, nisi
Deus. Chryostomus ouium cognitionem, quâ pas-
torem cognoscunt inæqualem, Christi, & Patris æ-
qualem dicit: *Αλλ' ἐκ τῆς ἰσῆς ἢ γνώσεως: ἀλλὰ ἡ ἰσῆς ἐστὶν ἡ πα-
τρὸς, ἢ ἐμῆ. Αὐτὸν παρ' αὐτὴν, sed illa qua Patris est mea,
est æqualis.* Et Theophylactus multo clarius: *ἄρα τῆς γὰρ
ἐπιστῆς ἐπίσταται αὐτὸν ἀνεπίστος, ἀρ' αὐτὸς ἐμῆ. Sic enim cogno-
scio accurate ipsum, sicut ipse me.*

§. 3. Athanasius accurate locum hunc perpendit: &
Christi diuinitatē probat orat. breui contra Arianos:
*εἰ τὰς κνρὶς λέγουσι τὸν ἑδὲς γνώσκεν τὸν πατέρα τις
ἐπίσταται εἰ μὴ ὁ αὐτὸς ὁ πατὴρ πᾶς ἐκ ἀληθείας
εἶπεν ἔτι θεομάχοι, λέγοντες, μήτε ἀρχαίον μήτε
γνώσκοντες τὸν πατέρα ὡς ἡμεῖς ἐτελείωσεν; εἰ δὲ ὁ
κύριος λέγει καθ' ὡς γνώσκεν με ὁ πατήρ, κα-
τὰ γνώσκω τὸν πατέρα: ἐκ ἐκ μέρους ἢ γνώσκεν τὸν
πατέρα: ὁ πατήρ τὸν υἱὸν πᾶς ἐμείνοντα Φλαουίου-
τες, ἐκ ἐκ μέρους, ἢ ἐπὶ ἀλήθειας ὁ υἱὸς γνώσκεν τὸν πατέρα;*
Pater cum Dominus ait: Nemo nouit Patrem nisi
filius. Et rursus: Non quod Patrem viderit quisquam,
nisi is, qui est à Patre. Nonne cum Deo ipso pugnant isti,
dum patrem à filio perfectè videri, cognoscique negant. Etenim si
Dominus dicit: Quomodo nouit me Pater, ita &
ego cognosco Patrem: Pater verò non ex patris antum cog-
noscat filium, profecto insaniunt isti, qui filium non plenè, sed
tantum ex parte cognoscere patrem blaterant.

§. 3. Tanti cognitionem illam fecerunt Vbiqui-
tistæ, vt ex humana natura diuinam fecerint. Dispu-
tat Hunnii Hyperapistes de omniscientiâ Christi, &
ex eo, quod nouerat oues suas, ait communicatam
humanæ naturæ omniscientiam diuinam. Cui do-
ctissimè respondet in refutatione Mæuii libelli no-
ster Gregorius. [Si, vt patet, p. 192. c. T. 2. Confe-
quentiam neges, mox audies hanc probationem:
Quia hæc scire proprium est diuinæ naturæ. Respon-
deo: scire hæc talia per se, & per scientiam increatam
& infinitam: esse proprium Dei: At negamus huma-
nam naturam Christi, seu Christum secundum hu-
manam naturam, sciuisse hoc per se, & per scientiam
increatam & infinitam: sed ex dono Dei; idque creato

& finito; quia per lumen creatum & finitum hæc om-
nia cognita habuit.

Dixi iam in labyrintho Cretico hunniano; si hoc
Hunnianum & Mæuium argumentum concluderet,
secuturum, etiam Prophetas, omniscientiæ di-
uinae attributum sibi communicatum habuisse. Quia
& ipsi longè post futura cognouerunt, & prædixerunt:
etiam ipsi cogitationes hominum occultas viderunt
& peruiderunt: Etiam ipsi quid lateret in pectore la-
gaciter intuiti sunt. Nonne cor Elisæi 4. Reg. 5. præ-
sens erat, quando reuersus est Naaman de curru suo
in occursum Giezi? Nonne vidit Hælisæus, quamuis
absens, quando Giezi accepit vestes & argentum?
Nonne intellexit quo consilio hoc fecerit: videlicet,
vt emeret oliueta, & vineas, & oues, & boues, & fer-
uos, & ancillas? Nonne idem Hælisæus detexit occul-
ta consilia & positas insidias Regis Syriæ 4. Reg. 6.
Nonne hanc ob causam conturbatam est cor Regis
Syriæ, existimantis inter suos esse, qui omnia prode-
ret: quam suspicionem quidam ex famulorum nu-
mero ei eximere tentans: Nequaquam Domine mi-
 Rex, aiebat, sed Hælisæus Propheta, qui est in Israel,
indicat Regi Israel omnia verba, quæcunque locutus
fueris in conclauituo. Nonne Sanctus Petrus Act. 5.
nouit occultas fraudes & fallacias quibus Ananias &
Sapphira Ecclesiam circumuenerint studebant? Et quid
multis ambagibus opus; si in Mæuiana stulticia ali-
quid momentè inest, non in solo Christo, sed in omnib.
Prophetis hæc Vbiquitatem omniscientiæ diuinæ
communicatione naturæ humanæ factâ inuenimus.

Mæuius appellat hanc objectionem stupidam. Stu-
pida, inquit, Gregori obiectio. Nec calumniæ suæ ali-
ter conciliare fidem nititur, quam eius, quod in con-
trouersia positum est, assumptione & repetitione, quâ
si in sua primordia resoluas, summa huc recidet. Ma-
gno discrimine prænotionem & prædictionem Chri-
sti & Prophetarum discrepasse: illius. n. naturam hu-
manam hypostaticè fuisse vnitam verbo: minimè ve-
rò naturam humanâ Prophetarum; hinc in illam ipsi
omniscientiæ diuinæ proprietatem transfusam; ne-
quaquam verò in naturam Prophetarum: Quare na-
turam humanam Christi oia sciuisse per omniscientiâ
diuinam, non vero naturam humanam Prophetarum.

An non est hæc egregia responsio? Quasi ideo ne-
cessè, vel etiam possibile sit, omniscientiam diuinam,
vel aliam quamcunq; proprietatem in naturam hu-
manam Christi transfundi, quod sit cum verbo hypo-
staticè coniuncta, ita vt quæ scit, non sciat per creatâ,
sed per increatam diuinamque scientiam? Nonne hoc
ipsum est de quo contendimus? Quam pulchrè ergo
ipsam questionem pro responsio nobis Mæuius appo-
nit? si Hælisæi vel alterius cuiuscunq; Prophetæ natura
humana fuisse hypostaticè cum verbo vnita, non a-
liter nisi per lumen creatum, diuinitus sibi infusum,
futura & abdita cordis consilia cognouisset & perspe-
xisset: Impossibile enim est, vt creata natura aliter in-
telligat in se & per se, quam per scientiam creatam.

VERSUS 16.

Propterea me diligit Pater, quia ego
pono animam meam, vt iterum
sumam eam.

QVÆSTIO I.

Quæ alia oues?

§. 1. Vulgatum est non inter doctos modò, sed et-
iam plebè. Vnum ouile ex gentib. & Iudæis
factum, med. à inter duos populos ruptâ macerâ: ve-
tus illa interpretatio fuit. Iulianus de veritate Chri-
stianæ

Duo Eule-
tia per Chri-
stianæ

